

Kayıflı Okumalar :)

Sena
15. 11. 11

TELOS: 34

EDEBİYAT: 16

Nilgün Marmara

Kırmızı Kahverengi Defter

PERİHAN MARMARA / TELOS YAYINCILIK 1993

Yayına Hazırlayan
Gölseli İnal

ISBN 975-545-040-8

Kapaktaki Fotoğraf
Nilgün Marmara

Dizgi
Hurive Zengin (Palatino 9.75)
Düzeltili
Hakan Kete
Ofset Baskıya Hazırlık
Optimal Grafik
Kapak ve İç Baskı
Yön Matbaacılık
Cilt
Umut Mücellit

Birinci Basım
Mayıs 1993
İkinci Basım
Eylül 1994

TELOS YAYINCILIK
Cağaloğlu Yokuşu, Evren Han, No: 29-30 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon: 511 79 16 Fax: 511 06 26

nilgün marmara
kırmızı kahverengi defter

Yayına Hazırlayan: Gülseli İnal

telos

Yayınlayanın Notu

Evet, kimi günlüklerin, mektupların yayını, "netameli" bir iştir. Tecrübeyle sabit. Glseli'nin de belirttiği gibi, "yığınla spekülasyon/eleştiri" bizi hiç şaşırtmayacak. Bunlar dile getirildikçe, ağıktan tartışıldıkça, kuşkusuz, bizim de söyleyeceklerimiz olacak.

şimdilik, ağıklamamız okurlara: Nilgün Marmara'nın günlüklerinde yer alan, okuduğu kitaplardan yaptığı alıntılar ve mektup taslamları dışında, her satır, her harf, elinizdeki kitaptadır. Üzerlerinde, düzeltme dahil, en kk bir redaksiyon müdahalesi yapılmamış; defterlerde nasıl yazılmışsa, —günlükler, insanların "çalakalem" i dkmelelidir, yayına hazırlanan metinler değil. Doğal olarak, harf hataları, tümce düşüklükleri görülebilir. Kitaplaştırırken, bunları olduğu gibi bırakmayı yeğledik (Joh Ellis, Ingeborg Bachmann... gibi)— yani, bir okur, defterlerin yaprağını çevirdikçe neler grecekse, o şekilde aktarılmıştır.

Acaba?

Defterler, ilgilenenlerin tetkikine açıktır.

telos yayıncılık

Cam kırıklarından bir elbise

Glseli İnal

Şubat '92'de, Nilgün Marmara'nın annesi Perihan Marmara, bana Nilgün'n günlük tuttuğu iki defter ve yazılarından oluşan "deste deste kâğıt" teslim etmişti. İkimizin de amacı, bütün bu "malzeme"nin içinden basıma uygun olan yazıların seçilmesi ve kitaplaştırılmasıydı. "Malzeme", oldukça karışıktı; çalışma, aralıksız dört ay sürdü. Günlük tutulan defterlerde, mektup ve şiir taslakları, okunan kitaplardan notlar, çeviriler, fragmanlar vardı ve hepsi de, düzensizce, Nilgün'n ruhunun rüzgârlarına göre yazılmış, çizilmişti.

Bu "malzeme"yi çok sevmiştim. nce, biri kırmızı, diğeri kahverengi kaplı iki defteri taradım. Bu iki defter boyunca, Nilgün yalnızca birkaç kez tarih kullanmıştı. Günlük karakteri gösteren bu defterlerle ilgili, Nilgün adına ben karar verecektim, bütün sorumluluk bana ait olacaktı. Defterlerde, okuduğu kitaplardan bölümler (Lacan, Barthes, Frazer, Murdoch, Bachmann...), alıntılar, mektuplar, serzenişler, yakınmalar, öfkeli kalem kullanmalar arasından, günlük niteliği taşıyan, daha doğrusu Nilgün'ce not özelliği taşıyanları seçtim. Aynı zamanda tutulan bu iki defterdeki notları birbiri içine yerleştirerek bir takvim hazırladım. Ölümün büyük uğultusuna aldırmayıp, Nilgün Marmara-

ra'nın özel yazılarını, zamanın saklı tuttuğu bu anıları didik didik ettim. *Daktiloya Çekilmiş Şiirler* ve *Metinler*'in matriksini oluşturacağına inandığım için de canla başla çalışıyordum...

Ölümün uğultusu tekrarlanıyor, sayfalardan mor renkli büyümlü sözcükler, zamanın toz zerrelere uçuşuyordu; Nilgün'ün kullandığı mürekkep daha kurumamış, parlak ve göz alıcı. Defterlere, rastgele değil ama, mood'larına göre notlar düşmüş. Bütün bu "karişik malzeme", üst üste yığılmış serzenişler, isyanlar, defterlerin motto'sunu oluşturuyor. Kırmızı ve kahverengi kaplı defterlerin sayfalarında, bir mineralin kaya içinde bıraktığı izler gibi, Nilgün'ün ruhunun izlerini buluyorum, sonra silikleşiyorlar...

Kitaplar Tarihi'ne baktığımda, günlüklerin, yazarın gölgesini aydınlattığını, geometrik yaşam bölümlerini bize ulaştırdığını görüyorum. Nilgün Marmara'nın belki günlük amacıyla tutmadığı, bazen tarihleyip bazen tarihlemediği ve yaşıyaydı belki de basımına biraz kuşkuyla bakacağı bu özel defterleri kitaplaştırma düşüncesi, bundan dört yıl önce gelip yerleşmişti beynime. Nilgün'ün ölümünün üzerinden yıllar geçmişti ve o, artık hiçbir şeye müdahale edemeyecekti. Bu defterleri okuyuculara açma düşüncesiyle, tüm sorumluluğu üstlendim.

Nilgün Marmara'nın günlüklerini (ya da notlarını) başka yazarların günlükleriyle eş tutmak, karşılaştırmak, bana başından beri saçma gelmişti. "Edebiyat çevreleri"nin, okuyucunun, bu günlükleri başka bir günlükle, örneğin Oğuz Atay'ın, Kemal

Tahir'in günlükleriyle kar ıla tıracak n  biliyordum. Oysa, her yazarın g nl   , kendi karakterini taşır, asla benze mez. Edebiyat tarihçilerinin, "günlük, zamanın bir dökümünü vermelidir; günün siyasi olaylarını, önemli günlerini yansıtmalıdır; yazarın önemli anlarını vermelidir" gibi bayat ve sıradan yargılarına, gülerek karşılık verebilirim.

Kuşkusuz, yı ınla spe ulasyon yapılacaktır, bunlara da aldurmuyorum.

Defterlerin yayımlanmasıyla ilgili  etin bir karardan sonra, sessizliğin ilk harfi "R", benim adıma beni karşıladı. Şimdi sözcükler, Nilgün' n Araf'ından imler olarak yazı masama düşüyor. Her şeyden önce, ona şiirini kurduran, u  noktalara çeken akıl yürütmelerin ve tek başına y r melerin,   le dalmaların, uzaya saplanmaların, yıldı larla e lenmelerin, madeni bir sesle konuşmaların sırrını bilerek... her şeyden önce, onun sanatında süslemenin, figürün ve öykülemenin olmadı n  bileerek... sanat ile hayat arasındaki uçurumun kapatılmasına çalışmasından ve sonra, bundan bilerek yüz çevirmesinden yola çıkarak, yarattığı im'in anlamını kavramaya çalışarak... sıradan ve gündelik olanda bulamadı n  imge'de bulma umudunu da reddederek; ayrımları, gerçek ve g   ilişkisini  ne çıkarıp, anlayışı ve anla mayı bir aldatmaca olarak gördüğü bu 'G zya larımızın Küresi'nde onu bir kez daha selamlıyorum.

Günlüklerin adını, onun en yakınları Ece Ayhan ve Seyhan Erözçelik'le, '92 yazında enfes bir sohbetten sonra, ağaçların ve vahşi doğanın ortasında birlikte koyduk: *Kırmızı-Kahverengi Defter...*

Günlüklerin basıma hazırlanmasına, özellikle heyecanlarıyla katılan Levent Karataş'a ve yardımlarını hiç esirgemeyen Ahmet Soysal'a sonsuz teşekkür...

Ve o ulaşılmaz nesne, mücevherli saat, günlüklerin tam yayımlanma ânını vuruyor...

Üç kez, Nilgün Marmara!

Ece Ayhan

Sonunda söylenecek sözü başında söylemek istiyorum! Nilgün Marmara olayına ve şiirine yeniden bakılması adına bu yazıyı tersine çeviriyorum. Ama bu bir şairi tersinden okumak değildir.

Öldükten sonra bir şairin ya da bir şiirin nasıl ve nereye vardırılacağı bilinmez, bilinmiyor!

: Varoluşçuluk felsefesinin başına gelenler ya da getirilenler gibi. Hatırlarsınız bu felsefeyi önce çiçek çocuklar hemen ve sözde benimsemişti.

: Gordon Pym'in Serüvenleri'yle garip ve olağanüstü bir şair olan Edgar Allen Poe'nun yıllar sonra bir reklamda kullanılması gibi. (Düşünebiliyor musunuz? Karalarını çekmiş ve avurtları çökük bir Poe ve omuzunda da bir 'kuzgun'! önünde de bir parfüm şişesi!)

: Güzelim Nilgün Marmara'ya da öyle oldu, olmuştur yani. Neyse ki onu içtenlikle ve hesapsız seven, Ersin Tezcan gibi, gerçek marjinaler de var!

Nilgün Marmara ilkin yeni şairler arasında, özellikle sahicilik açısından, seçik olarak belirmişti (Cezmi Ersöz, Küçük İskender, Sami Baydar, Seyhan Erözçelik, Lale Müldür, Orhan Alkaya, Gülşeli İnal, Kubi Ünsal... gibi).

Nilgün Marmara'nın şiirinin bir 'anahtar'ı yine yalnız kendi şiirinin içine gömülüdür demeyece-

ğim. Ta hayatının içine gömülüdür!

Nilgün Marmara'nın bu (bulunmuş) yeni kitabına son/ön/söz gibi bir yazı yazarken, onu nasıl ve ne kadar uzun/kısa sevmiş olduğumu bir kez daha düşündüm (22 Nisan 1982 Gümüşlük İskelesi - 13 Ekim 1987 Kızıltoprak arası).

Bên, Nilgün Marmara'yı İskenderiyeli, stigma'lı, çentikli bir arkadaş sayıyorum. Nasıl İsmet Özel 'cumhuriyetle yaralı' ise Nilgün Marmara'da 'dünyayla yaralı' idi. (Durrell'in İskenderiye Dörtlüsündeki Cleo'yu, Justine'i düşünün!)

Ve yeri geliyordu: Nilgün Marmara'yla birlikte, bacaklarımız kesilmeden önce, Harrar'a çıkıyorduk tersine bir yolu izleyerek! Limanlık bir kasaba olan Cıbuti'den yukarılara, dağlara tahtirevanla bir yolculuk işte!

Harrar'da da, çevresi açık bir kulübede yaşıyoruz, Nilgün Marmara Anglo-Saxon şairleri arasında bir gidip bir gelerek o 'beduh'lu şiirlerini horozlu tüfekli (ve de yakışıklı) özel ulaklarla elden İstanbul'a gönderiyordu. Bense, —tarihte İstanbul'dan Uzun Mısır'a gönderilmiş ölüm fermanları gibi— denizler aşip yıllar sonra dolaşıma girecek mektuplarımı pullarla gönderiyordum, gönderiyorum.

Acı gerçeklik - TASSNİM - FOSTER
Tobruk LILHANA

16 Ekim - 6 Aralık 1985

Göl bitirtilirdiğinde bu yere
gelişirken okuma, pis alışkanlık, uyuz tırnak
Tobruk :

J - John Berger (Hayatın) ^{sütlüf} ~~romanı~~
romanı. Heyecanlı sürükleyici!!

İndülüş Fali - Elsa Morante enfanleminia
(Supernatural'leri göçmen öykü kurmaca oyun-
sokiyi kuşlanan
3 yaşında ölen
Kuzen Veronika
karısı) ları - Bok bitle daha
kelam yerir yutulur

Weyse ki 'Şeriri Dergisi' (BFS, Kitap
200 ve Bugün Kelsefe Kitap 185 BFS, 1985
Şerit ve su yada, 2000'ye ay -
Şeriride Bilke, Bachmann şiirleri -

Nabokov'un "Ön Şerit" yazısı

Ariel Dorfman'ın "Yüzüklük Yalnızlık" incele-
Felsefe Dergisi'nde deyse Max Gorn "Simgesi ve fer-
geteli'k"

Bertrand binocche'nin "Ahenim Dışkılar" olur
işçisine yoruma -

TASZNİM-FOSYA
LILHANA

Acı gerçekçilik — Arabesk

TOBRUK

16 Ekim - 6 Aralık - 1985

Çöl bitştirildiğinden bu yana zehir zıkkım okuma, pis alışkanlık, uyuşturucu yatırımı:

G— John Berger (hıyarının) çüktüf romanı: Heyecanlı sürükleyici!!

Endülüs Şalı — Elsa Morante enfantile'nin, (Superlative'leri çocuksu öykü kurmaca çok iyi kullanan 8 yaşında oyunları. Bok bile daha kolay yenir yutulur. ölen Kuzen Veranzio hariç)

Neyse ki Çeviri Dergisi (BFS, Kitap 1) Dün ve Bugün Felsefe Kitap 1 85 BFS, şenlik ve su yaydı, serpti az az. Çeviri'de Rilke, Bachmann şiirleri.

Nabokov'un "On Gogol" yazısı.

Ariel Dorfman'ın "Yüzyıllık Yalnızlık" inceleme-si, Felsefe Dergisindeyse Max Born "Simge ve Gerçeklik."

Bertrand Binoche'nin "Cehennem Başkalarıdır" üzerine yorumu.

- * Nihayet
Tutmanogyanlara tutunuldu, okundu bittirildi.
Oğuz Atay bir iş sunulluğu yapıyor, şenli olan
mümkün olan bir evde, Turgut Özal'den se-
şehitlik ismi ve sembolik seçilmiş eke geçeli

Dişaret ve sosyal düşünce bolumu-

Ali Bayramoğlu, Şerif Mardin

ve nihayet Delenye'nin "Gözetim Düşüncesi"
içine ağı.

- * Anne Anne Madam Garsel'in anne bulup
bulundukları, "Yeni kültürlerden Evrensel"

- * Jean Anouilh'in - Gösteri adlı oyunu
geçen oyun "Becket"

- * X'apatom, arada Rimbaud, Char,
Celan, Kafka'nın asık sözleri
varıyor. Her ne kadar kapalı gibi
görünse de aslında asıtlar

- * Dil ve Maddesellik Rosalind
Howard - John Ellis

- İkiliğin yapıları 1951

Çev. Ersoy Tuncel

Nihayet

"Tutunamayanlar"a tutunuldu, okundu bitirildi. Oğuz Atay bir iç burukluğu bırakıyor; önemli olan münzehir Selim Işık elbette. Turgut Özben'dense. Selim Işık ismi de sembolik seçilmiş olsa gerek.

Siyaset ve Siyasal Düşünce bölümü— Ali Bayramoğlu, Şerif Mardin ve nihayet Deleuze'ün "Göçebe Düşünce"si iyice açtı.

Cüce Nedim Gürsel'in cüce bulup buluşturmaları — "Yerel Kültürlerden Evrensele"—

Jean Anouilh'in —Çoktan çöpe atılması gereken oyunu "Becket"

N'apalım, arada Rimbaud, Char, Celan, Kafka, —nın açık sözleri aranıyor (her ne kadar kapalı gibi görünseler de öylesine açıklar ki)

Dil ve Maddecilik. Rosalind Coward - Joh Ellis
İletişim Yayınları 985
Çev. Esen Tarım

Herkes evinin önündeki çölü süpürmelidir, içerdeki çölü dışardan sızmış olarak görüyorsa, beklesin, ağır ağır dışarı aksın kum tanecikleri, biriksinsin ve dışarının çölüne bitişsin, o zaman herkes yine evinin önündeki çölü süpürmeyi sürdürebilir...

Kör Baba meseli:

İçimdeki anne ölmeden önce, içimdeki babanın bir gözü görürdü içimdeki çocukları, anne ölünce babanın diğer gözü de kapandı, her ikisi de kör iki gözleri içteki çocukluğu yadsıdı.

Sonra sözcüklerin kumda bıraktığı izlerin içine yerleştim.

Birkaç sabun kalıbı kalınlığındaki tüm kitaplar okunabilirdi, Moby Dick'ten Lolita'ya, Savaş ve Barış'tan Tutunamayanlar'a.

Ben de Tutunamayanlar'la başladım.

Rüyalarım Oya Aydoğan, Selma Güneri giriyor nedense son günlerde bir de Alexandria. Quartet'teki ağıt yakan Mısırlı kadınlar.

Kağan eteğine pis bir herif oldu, her gün barlarda sürüyor. Soruyorum "yine hangi bardaydın bugün?" "Ambar'da" diye yanıtlıyor. (Ekipmanı kontrol ediyor ambarda.)

Bir tarafı Godard şantiyesi bir taraf Altmann gölü bu garip mekânın ortasındaki ben Nilgün.

Dilleri var elzeb, kılınca
birgenay Pet-kik-el! Boztrak
bir

Bir yapının bir düze eklenmesiyle, bir
düşün yapandan çıkarılmasının hiç bir
ayrımı yok. Dilsiz, parkı, düşünüyorum
da öylesine kendilerini kendi gözlerinde
kannan varlıklar! Bıçaklı kuyuk-
ları, gölün gölgesi, kumun kumu-
ları, --- Gıcırkan ilk tele hecesi: Açı,
sonrakı sıftı hece: Deyim. Yanlısana.
Yanlısana 121 Bir de kökler var kuyuk-
kuyuk. Her karallıkta düşünürler.
Yüreklere - Öterler, alırdarlar...
Bazılar: "iki fışkın fışkınlık"
"iki fışkın bir alırdar" Sonra
ilk fışkın bitimiyi yer sonrakı
Düşün ve fışkın... Buzantında
ruha hiç bir persere açılmağ...
sokülen yerinden edilmeye galyalar
fışkınlara, fışkınlara! Göt-talılar
bir fışkınlık! Neden bu fışkınlık?

Dilleri var elbet, dilimize benzemez. Pek-
tik-el! Boştrak bir kıyak onlar için ve onla-
ra sunulmuş

Bir yaşamın bir düşe eklenmesiyle, bir düşün
yaşamdan çıkarılmasının hiç bir ayrımı yok. Dilsiz
şarkıcıları düşünüyorum da öylesine kendilerini
kendi yağlarında kavuran varlıklar! Bıçaksız bıçak-
lıları, çölsüz çöllüleri, kumsuz kumluları... Çocu-
ğun ilk hecesi: Acı, sonraki çift hece: Doyum. Yanıl-
sama. Yanılsama!?! Bir de körler var kuşkusuz,
kuşsuz. Hep karanlıkta düşünürler.

Yürekler— Öterler, cakırdarlar... Bağırıyorlar:
"İki gözlerim görmüyorlar" "İki gözlerim kör oldu-
lar". Acının ilk pazarı bitimsiz yer sarsıntısı. Dö-
nüşsüz ve yaygın.. Bu sarsıntıda ruha hiç bir pen-
cere açılmaz, sökülen yerinden edilmeye çalışılan
gölgelere, göllere! Göt-laleleri bu güzellikler! Nedir
bu rezillikler?

Moldok

PAVOR NOCTURNUS YA DA DELİKLİ UYKULAR

Yüzü olmayan bir palyaço, elleriyle olmayan yüzünü örtüyor ve ağlıyor. İçerden ağlıyor ve ölüyor. Zaman yüzünü eskitemez çünkü yüzü yok!

Yok yüzlü palyaçonun giysisi olması gerektiği gibi oysa, kabarık yakalar ve renk renk kareli tulumu.

Yüzüyorlar, saydam ve ılık suyun içinde, şiddetle. Yukarıdan görülüyor bedenleri yarım, belden aşağıları yok. Hızla kayıyorlar sıvının içinden, adaya vardıklarında kollarıyla tırmanıyorlar kesik bedenlerini yukarı çekerek adamlar...

Benle benim aramdaki farkı görebiliyor musun?

Ölüm, yaşayabilmek için sonsuzca kaçındığımız, ama sözcükleri yaşatabilmek için kucak açtığımız...

Deniz tepiniyor.

Akıl hastanesinde gidişat üzerine sorgulamada, hastalardan biri: "Hepiniz bir gün buraya geleceksiniz, gelecek, geleceksin, geleceksiniz, gelecekler" demiş.

Kafka, insan vücudundaki karanlığı görmüştü. yalnızca, ışığı, aydınlığı gözden kaçırmıştı.

Çöl rengi bir elbise giydim.

Beden kaç atom barındırıyorsa o kadar da anlam
ve sembol taşır. Hücrelere çok önceden /her za-
man/ zaten işlemiş, işlenmiş sözcük ve arzu.

* 1913 MURDOCH - The Sacred and Profane Love Machine
İnsanın olduğuna en yalınkat kitabı.

* TURTE DIARY → Russel Hoban
İki bir şey yapabilir,
çok farsal bir anlatım, paralel
izleyen problemler; William G. ve
Neaera H'in kenger dünyaları
ve saplantıları - Yapanlar
bir yer de taşıyor ve çok bir
düşünce yaratıyor ki G.'nin
ve H.'in ^{soyut} etkilerinde.

Tüm anlatı boyunca Neaera
bir hayal (William'ın) 'Heale',
ileride. G = H = Ayak
bir şey ama fark'lık'

* Buddenbrook Ailesi

Kitap 1-2 Thomas Mann

IRIS MURDOCH— The Sacred and
Profane Love Machine
Iris'anımın okuduğum en yalınkat kitabı.

TURTE DIARY→ Russel Hoben

İlginç bir film yapılabilir, çok görsel bir anlatım, paralel işleyen günlükler; William G. ve Neaera H'in benzer dünyaları ve saplantıları. Yaşamlar bir yerde kesişiyor ve öyle bir değişim yaratıyor ki G.'nin ve H.'in sonraki eylemlerinde.

Tüm anlatı boyunca Neaera bir harf (William'dan) ötede, ilerde. G - H. Azıcık bir şey ama fark işte!

Buddenbrook Ailesi.
Cilt 1-2. Thomas Mann.

Ece Ayhan'ın şiiri
ya da
Aklın (Belleğin) Argosu

Bir deneme başlığı olabilir.

Kentlerin havaalanlarından çok düşalanlarına
gereksinimi var. Yeni düşalanları yapılmalı, olanlar
restore edilmeli ya da tümünden yokedilmeli.

Başkaldırmış düşünce bedeninin aşık olurluğun-
dan başka ne?

KIYAMET KOPARKEN BİLE FIDAN DİKİNİZ.

"Ben hakimim Masum Bey!"

Hayat, hep yüzünle seviştik,
tersinin hatırı kaldı.

Çok üzüldü zamanı, bir çift kimsen
terlikle yığıştı ve ay sarpmasıyla
kendine döndü. uyan. bir gece ipinde
yitebilir pıncarın etkisiyle uçuşu
bir cam ağına yapıştı. Güne boyun
~~bir~~ pınarı bir bir kırıldı zamanın
mavi pembeye karıştı, sonra yine
ay camına baktığında terlikler
üzüldüğü zamanı vardı.

Çok üzöldü zaman, bir çift hünsa terlikle uzlaştı ve ay çarpmasıyla kendine döndü uzun bir gece ışığında yitebilir pervanenin utkusuz uçuşu bir cam ağacına yapıştı. Gün boyu pinası bir bir kırıldı zamanın mavi pembeye karıştı, sonra yine ay camına tırmandığında terlikler üzüntüsü zamana vardı.

KAĞAN

"Hayat yine de üzülmeye değer!"

NİLGÜN

"Hayatın neresinden dönülse kârdır!"

Rüzgârla
Yanan kadın
Mahzun köpeğe sırtını dönen kadın
Şiir yazan, canına kıyan kadın
Kürekçi erosun kayığındaki kadın
Çiçek kadın
Seyyah kadın
Bahçe kadını
Masa kadını
Pencere kadını
Çoğul kadın
Çocukluk kucagında kadın
Martı tüyü kadın
Çöl zambağı kadın
Kontrat imgesi kadın
Köpük kadın
Şafak kadın
Durgun Hayat Kadını

7 Eylül, 86

Yer yüzünü tüm baysınakları uzunluğuna
unutmuşluğunu içerde labirentler
kurmuşluğu, bayırca katlanan bir
saldırma ve saldırılma korkusu.

Gırtlak? Jahnı mı? Arka pencere
hangi geçene açılır? Bakıp, yer yalan
bir beyaz duvar, kısıtlılık, uzunluk ---

* Azk bu ya dövüşürler!

10 Eylül, 86

* Fikir, dairesel bir labirentte
yapıl merkezden dağılan ara
yolları, tosun kısa keçi yolları
ağmalıdır; üzerinden kıvraklar
da açılır, tikiiler de --- Sırama,
uzun yolları kesmek amaçlı,
çembere ulaşma duygusu ve
"hasta olmaya hayvancılık" duyguları
özellikle sezilmiştir.

7 Eylül, 86

Yeryüzünün tüm bağırsakları uzunluğunca umutsuzluğumuz içerde labirentin karmaşıklığı boyunca katlanan bir saldırma ve saldırılma korkusu.

Çıkış yolu mu? Arka pencere hangi gezegene açılır? Baktığı yer yakın bir beyaz duvar, kısaltılmış uzunluk...

Aşk bu ya dövüşürler!

10 Eylül, 86

Şiir, dairesel bir labirentte yeşil merkezden dâğılan ana yolları kesen kısa keçi yolları açmaktır; üzerinden kurtlar da aşırır, tilkiler de... Sıçrama, uzun yolları kesmek amacı, çembere ulaşma duygusu ve "hasta olmayan hayvana" duyulan özlemle gerçekleştirilir.

16, Eylül

HEBA KUŞLARI

Bombalandıktan sonra, heba kuşlarının bir bölümü akıl ve beden yaralarını resmettirip, satamadılar.

Büyük bir bölümü yaralarıyla dilenme sayesinde unu tuş duvarını ördüler. Eksi sıcaklığında anımsamanın hiç ses çıkarmadan yıllardır bekliyor gizleyip yaralarını heba kuşları. Öğleri uzun tutar onları; bombacıyı, her zamanın bombacısını bulduklarında açılacak vücut ve akılları katil bir öpüşle.

Bileklerini çevreleyen mavi tül uçup yittiğinde kurtulabilecek küçük kız darbe arayışından,
belki de!

17 Eylül

Nabokov "dayanılmazın ağırlığını" "Sebastian Knight'ın Gerçek Yaşamı"nda bölüştürüyor; anlatıcı, anlatılan kişi ve metnin arasında oluşan üçgen kimi yerde bir prizmaya dönüşüyor (bazen yer düzeyinden yukarı yükselen, bazen başaşağı...) Yüzlere yapışan maskelerin, kim tarafından ve nasıl yapıştığı, yapıştırıldığının yalnızca sözcükleri ve bu yolla oyunları kurmakla kanıksanabilir olduğunu örüyor. Ancak, bu birbirine dönüşen kimlikler, sevginin "ben"i belirsiz kılışı düğümü bir "denouement" yerine yineletiyor. Knight'ı anlatan belki de kendisiydi, üvey kardeş yerine, ya da anlatıcı kendisini öyle serimleyemeyeceği için Knight adında bir kimlik yarattı; ya da Nabokov'un bitirişiyle: her ikisi de birbirlerini tanımayan bir başkasıydılar...!

* ~~Deniz~~ Gılgın bir tepişin zamanlar
önce taşmısından setipirerek geçtin-
diği amaadillo pıncı büyümiş,
bunun suya gömülmüş, sahibini
özlüyor. Kabuklu derisini kayalık taşlar
ve kayalık erkeklerle değirtmiş. Olaca-
karaklıta bir birleriyle söyleyen
bu kaya taşları ve kaya erkeklerin
sesini dinliyor, çevresini saran yetken
kuyatmasına karpın ...

* Yıldız dergisi gözümlüce

Çılgın bir bıyığın zamanlar önce tasmaından
çekıştirerek gezdirdiği armadillo Şimdi bŧyŧmŧŧ,
burnunu suya gŧmmŧŧ, sahibini ŧzlŧyor. Kabuklu
derisini kayalık kadınlar ve kayalık erkeklere de-
điŧtirmiş. Alacakaranlıkta birbirleriyle sŧyleŧen bu
kaya kadın ve kaya erkeklerin sesini dinliyor, çev-
resini saran yelken kuŧatmasına karŧın...

Yıldız dengi çŧzŧlŧnce

- * Ağınmayacak kadar ölmüştüm !
- * Ağınmayacak kadar ölmüştüm !

* Felâketler, bu evde defa
yeri bir ölümü görmeye ;
koparak, düpe kalma yararak,
sürünerek ... Nasıl olursa olsun ;
görmek için bu eski dostların
yeri asitlerini ve gözetmek için
kendi lisanslarının bir kumbara, -
felâketler ! Uyuyan ağrının
düzün incelenmenin arkağın belkâğı
tez kokularını duyuyorsanız felâketler.
Ölüm sessizliği, tez ne kış kokan
evler ağrısızlıklarına sevinçler
canlıyız diye.

Azımsanmayacak kadar ölmüşüm!
Azımsanamayacak denli ölüyüm!

Geliyorlar, bu evde doğan yeni bir ölümü görmeye; koşarak, düşe kalka yuvarlanarak, sürünerek... Nasıl olursa olsun; görmek için bu eski dostların yeni cesetlerini ve göstermek için kendi dirimlerinin kıvılcımlarını— geliyorlar! Uyuyan arzunun düşün imgelemenin anlağın belleğin leş kokularını duymaya geliyorlar. Ölüm sessizliği, toz ve küf kokan evden ayrıldıklarında seviniyorlar canlıyız diye.

Gerçekliğin benim düşlerimden bir ayrımı yok
—Öylesine ince delikli bir ağ ki bu üzerimize kapa-
nan, kapanan, kapanan
bu KAPAN!

Gömütün kapağı hep açık, ölünceye dek —
yaşadıkça uçuşan anları, düşünceyi ve duyumları
bir bir atıyoruz içeri, sonra hiçbir şey biriktirile-
mez, üretilemez duruma geldiğinde kendimiz giri-
yoruz ve örtüyoruz kapağı üzerimize.

Uzun tobruk gecelerinde şantiye alanında garip
makinelere arasından geçerek, su arıtma havuzla-
rına bakardık ay ışığında yüzümüz yansımazdı.
Teknoloji olgusu, ona yaklaşılamama, bütünüyle
kavrayamama, Godard filmlerindeki grotesque gö-
rüntüleri hatırlatırdı, geceleri ve gündüzleri. Go-
dard çalışan işçilerin, devinen makinelere üstüne
aşk sözcükleri bindiriverir, çarpıcı bir karşıtlık/
koşutluğu yakalayabilmek, gösterebilmek için.

Emek-üretim-aşk-tükeniş.

Bir tek güneşten utandım hayatımda
(Yalnızca)

"Çingeneye bayrak vermişler, önce babasını asmış"

—Göçebe düşünceye uygundur—

Varolmaktan alıkonmamak
gamlı/gamsız
içe açılan gözler
ve yabancılar da...

Deli. Çöl faresi. Kum bekçisi. Cımbız gözlü.

Mihenik taşlarıyla örülmüş evleri
mercan perileri basıyor artık,
mihenki eritip çözmeye, evleri
kızartmaya, —dişe diş
göze göz.

Yaşam öykülerine uzaktan baktığımızda algıladığımız, kurmaca ve gerçeklik alışımının aşılabilirliği..

Öykü anlatmak derin ve alışılmışın dışında bir din duygusuyla gerçekleştirilebilir.

Yaşamlarımız kısa mesafelerde bir kuş uçuşu kadar (göçebilen kuşların yolları ve kargalara verilen yaşam payı dışında) gençyaz ve yaşlibahar arasında ufalanan bir yaprağın denli rüzgârlara açık. Bu bilgi bizi inlerimizden çıkararak (kimi zaman da tam tersi) altruizm adlı meydana gönderiyor. Belki meydan bir pazar yeridir, belki de yetişkin maskelerini sorumluluk duygusuyla yüzlerimize yerleştirdiğimiz bir çocuk bahçesi...

Açılmak — açmak. Göge, yerküreye, suküreye, insanlara, düşünceye, geçmişe, gelecek ve şimdi'ye açılmak... Dünyaya yönelik tehdit oklarına hafif bir tebessümle bakmak. Tebessüm güncel-geçici ile evrensel-kalıcı olan arasındaki ayrımı görebilmek ve özümseyebilmenin imidir.

Kısacık bacaklarla uzuncuk kollar birbirlerini görmeden mavi taşları ufaladılar. Yavaşça yavaşça ve umutsuzca devindikleri için, sözcükler sayfalarında böylesine zorlukla yer edinebildiler.

Sonsuz bir mevsimdi. Zaman yerin uç ışığında belirliyordu gümüş rengi ve kaygan bir im olarak. Çarpık ve bildik güzler geçmişti, ay mezarlığının duvarları yapıyordu. Ama soru hâlâ bitmemişti. "Katil kimdir?" ve onun türevi: "Katledilen kim?" Ceset belli mi? Denizin içini oluşturan büyük ceset kim?

* Malina - Ingeborg Bachmann

BFS yayını, 1985 . Çev. Ahmet Günd

4
Bir kadın bütün parçalarını, yarıları
aklı ve his sarılabayacak açıklığıyla
yazmış bir kadın ... / şifeler rastlantıyla
perçinli, perçinli, zamanlar, durumlar,
ilişkiler yaralar aştıkça, keşinmeyen
olan little göpe bir güreş bir ay
ve bir şifesi yapmak ve sonra
delirmek görevi ... Bütün romana yazılan
yarma/yakma motifleri ölümün bir
kemerli sentisi. Neoklasikizm'in Dome-
nicolan, Zelda, Almanya'daki
Türk izci kızı ya da Leka kimseler nicelerine
eklenen bir ölüm bizi Bachmann'ın ki-
mlerini ölmeden ceset olarak açış-
malar intiharlarını başkalarının bir
varıştı perçinli kışkırtıcı bir perçinli kışkırtıcı.

Malina — Ingeborg Bachmann
BFS yayınları, 1985. Çev. Ahmet Cemal

Bir kadın bütün parçalanmış, yanmış akli ve hiç sarsılmayacak açıklığıyla yazmış bir kadın... İçinden raslantıyla geçtiği geçirildiği zamanlar, durumlar, ilişkiler yaralar açtıkça, kaçınılmaz olan dille göğe bir güneş bir ay ve bir çizgi yapmak ve sonra delirmek görevi... Bütün romana yayılan yanma/yakma motifi ölümünün bir kehaneti sanki. Nostalghia'nın Domenico'su, Zelda, Almanya'daki Türk işçi kızı ve daha kimbilir nicelerine eklenen bir ölüm biçimi Bachmann'inki de. Kendilerini ölmeden ceset olarak algılayanlar intiharlarını başkalarının bir vasiyeti gerçekleştireceği gibi gerçekleştirir. Ölüm yaşarken vardır, olmuştur cesedi yakarak ortadan kaldırmak gerekir. Domenico'nun naive çılgılık/dilekleri Ingeborg'un çocuksu masalı...

"Bir gün gelecek..." ama Kogran (Chagrin-) Acı-lar Kraliçesi bir günün gelmeyeceğini çok önceden bilmektedir, cinayet doğurulmuş olmaktır, kan davası — kana karşı işlenen suç ve bu suçtan alınması gereken oç ayın halesini bütünler, kendini ateşe atarak...

"... Exultate Jubilate" bir kitap yazacaktır anlatıcı.

Coşkulu - sevinç ve zafer nidası

(Exultate)

Jubilate. Zeburda 100. mezmur...

* İki karını ayırarak
günün geçirdiler.

Pencerde elmas taneçikler ve çarısında
delikler. Göz isin. ~~Deli~~

Deli. Göz farası. Kum bekçisi. Cimbiş
gözü. İğne burunlu. Eski den bir yıldırımış.

Şeyi yitirmiş. Burada şimdi. Falna
bakıyor. ^{Yeni den düşecek mi?} Taneleri ~~sarımsak~~ ~~kırmızı~~ ~~gözü~~
~~sarımsak~~ kimi zaman tek çıkıyor diye yapıyor.

Olmuyor, sıft çıkıyor. Bazen "sıft" tutuyor
işinden. Bu kez de tek çıkıyor.

Bakamıyor gök kuma kargı sayıya yazılmış.

Gözüleri iyice unutup, renk körü. Gözde
her şey bir-birine karışıyor. Tahnındaki en
bir canavar, kıpırtı, tebihte. Pencerde
elmas taneçikleri var, bunlar ayırında.

Ardında bir karaltı bazar ; izleniyor, bunlar
da ayırında. Cimbiş gözlerini belli etmeden
odattıyor pencereye dığ, dönüp, dikeliyor.
Işıklıysa zaman, malci pençesinin gölgesine
sığınıyor. ~~Bakıltı~~ ~~gözü~~ ~~sayı~~ ~~bir~~ ~~zaman~~

Gizi kazınmış aynada
yüzyüze geldiler.

Pencerede elmas tanecikler ve çevresinde delik-
ler. Göz için.

Deli. Çöl faresi. Kum bekçisi. Cımbız gözlü. İğne
burunlu. Eskiden bir yıldızmış. Göğünü yitirmiş.
Kumda şimdi. Falına bakıyor. Yeniden dönecek
mi? Taneleri kimi zaman tek çıksın diye sayıyor.
Olmuyor, çift çıkıyor. Bazen "çift" tutuyor içinden.
Bu kez de tek çıkıyor.

Bulamıyor gök kuma hangi sayıyla yazılmış.
Geceleri iyice umutsuz, renk körü... Çölde her şey
birbirine karışıyor. Yakınındaki ev bir canavar, kı-
pırtısız, tetikte. Penceresinde elmas tanecikleri var,
bunun ayırımında. Ardında bir, karaltı bazen; izleni-
yor, bunun da ayırımında. Cımbız gözlerini belli et-
meden odaklıyor pencereye doğru, dönüp, dikeli-
yor. Işıklıysa zaman, maki şemsiyesinin gölgesine
sığınıyor. Bulutlu günler saydığı bir yana

aktardığı, kum taneliklerinden oluşan tepenin
üzerine düşüyor. Parıltıya bir fare - Canavardan
çok korkuyor - Göte eklenmiş denize bakıyor
geride duran elmas geçmeyi unutmamış.
Her ilahı da anlamıyor - İkiye ayırıyor
tek ve çift gibi - Arkadaşı ^{canavarın} sağına tek,
önünde asılan ması, tek çift. Suyu saramıyor,
^{istatma} ~~her şeyi~~ korkusu var, eve de ~~her şeyi~~ beklemiyor
her gün her gece orada tek bupina, pencere;
karaltı, canavar... Dehlize iniyor, ürpertiyle
kuruluyor tarantula. Çıkarırsam, çıkarırsam, batarak
açgönlü olarak, anlaşırsız, çöçesine, batarak
bara. Denize batıpımız gibi yapıyor beni
izliyor, soyduğum tanelikleri, fanniyemi,
dehlizime inen delilikleri... Gözlerime
bakıyor. Gözlerimi umuya tenzihiyor, işne
kurulu diyor bara, deli diyor,
kum bakiizi diyor, göğümü yitirmiş
bir yıldız diyor bara; künde fal

aktardığı kum taneciklerinden oluşan tepenin üzerine tünüyor. Paranoyak bir fare. Canavardan çok korkuyor. Çöle eklenmiş denize bakıyor geride duran elmas çerçeveyi unutmadan. Her ikisini de anlamıyor. İkiye ayırıyor tek ve çift gibi. Arkadaki canavarın sayısı tek, önünde açılan mavilik çift. Suyu varamıyor, ıslanma korkusu var, eve de dokunamaz her gün her gece orada tek başına; pencere; karaltı; canavar... Dehlize iniyor, ürpertiyle kıvrılıyor karanlığa. Çıkarsam, çıkarsam, bakacak aşağı-yarak, anlayışsız, ezercesine, bakacak bana. Denize bakıyormuş gibi yapıyor beni izliyor, saydığım tanecikleri, şemsiyemi, dehlizime inen delikleri... Gözlerime bakıyor. Gözlerimi cımbıza benzetiyor, iğne burunlu diyor bana, deli diyor, kum bekçisi diyor, göğünü yitirmiş bir yıldız diyor bana, kumda fal

bakışımı sanıyor, gök karışında ki yerimi bulmaya
yalnışımı. Renk körüm müüm, paranoya konusum,
usubuyum mu, korkuyorum mu denizden eseler
ondan. Delizimle fedtke belledipini düşünüyor,
tedirgin olduğuma. Bilmez ki tüyle ~~kaplamam~~ kaplamış
et karda akıyan hayvan erincini. Diş ve tırnak ve
kuyruk ve kürk ve s hız ve kayma ve ---

Dişlerini gösterecek bir gün, mastekü düşecek.
Hayvan dişlerini. Hayvan güldü. Güldü hayvan
aysa, bilmez. Öfte saracak, saldırıdaki inceliği
öfte bilecek, kin kabul edecek hümnü, dişi,
tırnak, kuyruk, kürk, hız, kaymayı.

Her gün her gece her an düşünür ve oradan
düşünüyor. Şiş bir diş kurmadan, yalnızca ön
ve ar. Art ve ön. ^{Uzun ve büküm, kuyruk, tırnak} Suyu salabilir, yüzebilir,
su dörüp canıvara dımanabilir. Pencerenin
elmas tenciklerinden birine yakın durup
bir delişle yalloparak dişlerini gösterebilir.
Öğle saatı duygusuyla yarak ve neden

baktığımı sanıyor, gök haritasındaki yerimi bulmaya çalıştığımı. Renk körüymüşüm, paranoyakmışım, umutsuzmuşum, korkuyormuşum denizden evden ondan. Dehlizimde tetikte beklediğimi düşünüyor, tedirgin olduğumu. Bilmez ki tüyle kaplanmış et ve kanda akışan hayvan erincini. Diş ve tırnak ve kuyruk ve kürk ve hız ve kayma ve... Dişlerini gösterecek bir gün, maskesi düşecek diye düşünecek. Hayvan dişlerini. Hayvan güldü. Güldü hayvan oysa, bilemez. Öfke sanacak, saldırıdaki inceliği öfke bilecek, kin kabul edecek tümünü, dişi, tırnağı, kuyruğu, kürkü, hızı, kaymayı.

Her gün her gece her an önünü ve ardını düşünüyor. Hiç bir düş kurmadan, yalnızca ön ve art. Art ve ön. Uluma ve dokunma korkusunu yenerse-suya dalabilir, yüzebilir, dönüp canavara tırmanabilir. Pencerenin elmas taneciklerinden birine yakın durup bir deliğe yaklaşarak dişlerini gösterebilir. Öç alma duygusuyla yanarak "Neden

büyüklüğü , genişliği , yayıllığı , pürüzlülüğü ,
aldatıcılığı , aralıklarıyla , aşkıllığıyla ,
ağlıklarıyla , püskürtmeleriyle , yitirilemleri ,
boşluklarıyla ; bu yerküreyi nasıl
iyeliğinin bir yapısı olarak alıyor oru
altıncıya salıyorsa " ~~şey~~ sorabilir -
~~bu yerküreyi neden ve nasıl~~ ,
damarlarında akışın hızı , dipe gelisi
o zaman. Benden tiksiniyor. Derinlikle
olduğunu sanıyor , ^{ki zamanlar olduğu - sonra} küllümleri yok olduğunu varsayıyor.
~~bu yerküreyi neden ve nasıl~~

büyüdünüz, genleştiniz, yayıldınız, gövdelerinizle, aletlerinizle, anlaklarınızla, aşklarınızla, ağlatılarınızla, güldürülerinizle, yüceliklerle, bayağılıklarla; bu yerküreyi nasıl iyeliğinizin bir yapıtı olarak algılıyor onu altetmeye çalışıyorsunuz?" sorabilir. Neden ve nasılla, damarlarımda akışan hınç dile, dişe gelir o zaman. Benden tiksiniyor. Donanımlı olduğumu sanıyor, kürkümün bir zamanlar olduğunu, sonra yok olduğunu varsayıyor.

Gökyüzüne dair bir şey yazılmadı, haritası çizilmedi henüz, ama geçenlerde buradaki evlerden birinin küçük çocuğuyla konuşurken ondan göğe doğru işaretler...

ÇOCUK: Kağan amca'nın çalıştığı yerde bir işçinin üstüne taş düşmüş. Fazıl hoca hastaneye götürmüş.

BEN : Ölmüş mü...

ÇOCUK: Yok ölmemiş.

BEN : Ne zaman ölecekmiş..

ÇOCUK: Ölmemiş ki, ölmeyecekmiş daha..

BEN : Sen ne zaman öleceksin..

ÇOCUK: Biz yatacağız. Allah bizi öldürecek sonra yukarıya alacak.

BEN : Nereye?

ÇOCUK: Yukarıya..

BEN : Nereye?

ÇOCUK: (Konuşamaz) parmağıyla gökyüzünü işaret eder.

"Nereye gittiğini bilmiyorsan, derin bir bağı yok demektir. Olsaydı öğrenirdin."

"Dava" filminden.

Tarkovsky dünyayla tanışma tümcesi olarak "Anne bak guguk kuşu" örneğini veriyor. Bense bir pencereye soluğumu üfleyerek bulandırdığım camda

"Anne bak çöpe"

"Anne bak sinek"

"Anne bak polis"

dediğimi anımsıyorum.

Adam Dergisi - Aralık Sayısı

Küçük İskender'e (öven) sorular. K. İ.'in son yanıtı. Hiçimiz mutluluğun resmini yapamayacağız. Bu yazıyla yaşamak ve isyan etmek benim hızımın, utancımın tanımıdır.

Bir karga bir kediyi öldüresiye bir oyuna davet ediyordu. Hep böyle mi bu?

Bir şeyden kaçıyorum bir şeyden, kendimi bulamıyorum dönüp gelip kendime yerleşemiyorum, kendimi bir yer edinemiyorum, kendime bir yer... Kafatasımın içini, bir küçük huzur adına aynalarla kaplattım, ölü ben'im kendini izlesin her yandan, o tuhaf sır içinden! Paniğini kukla yapmış hasta bir çocuğum ben. Oyuncağı panik olan sayrı yalnızlık kendi kendine nasıl da eğlenir.

Niye izin vermiyorsun yoluna kuş konmasına
niye izin vermiyorum yoluma kuş "
niye kimseler izin vermez yollarına
kuş konmasına?
"Öyle güzelsin ki
kuş koysunlar yoluna"
bir çocuk demiş.

Kadın
erkeğe

Yitecek yitecek kumların dibinde. Bütün yazılanlar, yaşananlar deli gözüyle bakan ölü bir balık olacak, ölü bir denizin sayılabilir, sayılamaz kumları içinde. Bir sevi/ölüm denizinin, yaşama yanılmasının dibinde!

Erkek
kadına

Kayıtsızlık kipinin bilgiççe ayırımındasın sen! Yalnızlık tarafından soğurulmanın güzel kuruntusundan uzakta! Seninki kayıtsızlık kipinin hüsnükuruntusu!

Can, üşüme durumunda.

Sevmiyorum kuş seslerini ve seslerinin açıklan-
dığı, açığa çıktığı sabaha karşıları. Kuşlar, sabah-
lar, gün ağacına tırmanmalar ve her rengin böylesi-
ne özdeşlik bulması tiksiniç!

Regaip kandilinde "İyi ki doğdun Muhammet"
şarkısını söyledik ve çok eğlendik.

Billur kafatası

Ey Kadim Süryani,

Doğmuş olmak bir referans mektubunu nereye
ve kime götüreceğimizi bilememektir.

Kervansaray hummasına tutuldum. Bunu yalnız-
ca Ebu Nidal biliyor. Karyatidlerinse asla haberi
yok.

Ay kamarasında
kristal kafatasları çarpıştırdı
makaranın üzerinde dağılan mürekkeple
Kuşlar eğilirdi yemlerine,
insanlar elma tabaklarına,
herşeyi avlu kılarak

"Yalnız iki tür insan iyidir
Gömülmüşlerle doğmamışlar."

Çin atasözü

E. Jelinek varolmadığını savunuyor.

"Tarihin eğlendirici yanı kadının ölümü olmuştur. Kadın sonu gelmeden önce bir kez daha isyan etse de, lezbiyen olsa da, kesici dişlerini ameliyatla sertleşmiş erkeklik organına dönüştürüp onlarla kendi çocuklarının kanını emse de bu böyle. Çünkü erkek toplumu dünyayı bozdu."

"Ben benim

Sen de Tanrı, diyeceksin"

bir Macar filminden, yaşlı adamın çocuğa verdiği öğüt.

Ben olmayan herşey tanrı olabilir ve ben bir başkasıyla karıştırılırsa, özdeşlik kurulursa tanrı ikiye bölünmüş demektir. "Şizofren tanrı."

Uyku yerine aşk ve sözcükler üzerine çalışan bir Oblomov.

Kar tanecikleri, elmas tanecikleri

ölüm tanecikleri doldu gözlerime

değiştirilemeyen bu dağ bu ova

bu suyla canı

acıyan sinir uçlarıma

değdi bana sözcüklerle.

Bu yarış ortamının pek de yetkin bir aynası olan o pek uysal ama kızınca pek tepkili "Gergedan"ın tepkisi yalnızca Jean Genet ile kanıtlanıyorsa bu "kimi kandıran iyimserliğe" kim ne demeli? Ne o parfümleri, ne o gravürleri, ne o açık arttırmalarda satılan değerli parçaları, ne müzik aletlerini ne de "Gergedan"ı ve gergedancıkları, siz "Satın"— "Almayız."

Sinir düğümlerinin sözcüklerden oluştuğu bu karlı bölgede bir umut olarak bekletiyorum seni Ey "r" (çarpıtılmış) harfinin eksikliği...

çarpıklığı
eksiltilmişliği

Kapı kimin üzerine kapatılıyorsa, o, dışarıda kalanın değildir.

İçerde olan, tek kişilik oda oyunlarına düşkün olan üzerine kapatılan kapıdan habersiz ve kolayca dışarda olanın üzerine kaç kapı kapıyor.

9 MART 1987

Cumhuriyet Gazetesi. "Güney Afrika, İşte bu!" röportaj dizisinden. (Ufuk Güldemir)

"Coğrafyada asıl belirleyici olan din"i tetkik için Randburg kilisesindeki rahip

Ray Mc Cauley'le görüşme...

" diyor ki: "İsa'yı kurtarıcı olarak görmeyenin, cennete gideceğine inanmıyorum, bunu ben söylemiyorum ki Allah söylüyor.

—Peki İsa'dan önce yaşamış insanlar ne olacak?

—Onların cennete gidip gitmeyeceği, ileride bir kurtarıcının geleceğine iman edip etmediklerine göre belirlenecek.

—İsa geldikten sonra ondan habersiz yaşamış ve ölmüş Pigmeler ne olacak?

—ALDIKLARI IŞIĞIN DERECEŚİNE GÖRE KADERLERİ BELİRLENECEK.

Adını vermeyen bir siyah kamu görevlisi de şunları anlatıyor.

"... Bunca yıldır beyaz Meryem'e dua ediyorduk halbuki İncil'i okuyunca Meryem'in Kuzey Afri-

ka'dan göç etmiş bir siyah olduğunu keşfettik.

—AÇGÖZLÜLÜKLERİNDEN BÜYÜK TOPRAK SAHİBİ OLMAMIZA İZİN VERMEDİLER. MÜLKİYET DUYGUMUZ GELİŞMEDİĞİ İÇİN, PSİKOLOJİK OLARAK KOMÜNİZMİN BİZİ, ONLARI KORKUT-TUĞU KADARKORKUTMADIĞINI ŞİMDİ DİZLERİNİ DÖVEREK KEŞFEDİYOR."

Güney Afrika, "Sessiz Yanardağ" artık siyahlardan çok beyazların elini yakıyor!..

12 Mart / 1987 / Güney Afrika, iste bu Boykot bebekleri—

Kara kolye yöntemi (Lastiğin içine benzin dökerek işbirlikçinin üzerine geçiriyor, sonra da ateşe veriyor, kurbanlarına Kentucky diyorlar)

Hem beyaz elit hem de kendi siyah ebeveynleri düşmanları.

Onlardan biri

Khrushçev Dumisani şöyle diyor

"Benden istediğinizi yapmayacağım. Annemin babamın yaptığı gibi ne sizin okulunuza gideceğim, ne dükkânınızdan mal alacağım. Kendimi cezalandırarak sizi cezalandıracağım. Okula gitmeyeceğim; haydut ve cahil olacağım. Kendi varlığımı tahrir ederek sizin geleceğinizi çalacağım."

Fassbinder bir filminde, Genet bir yapıtında bu tümceleri bir anti-kahramanına söyletirdi.

* Bulanlık olsa gerek güzleri / bulanlık
15'le kerkenduyar kerkenduyor. Ne, bir rampa
ni ra? Sarmaklar ~~asa~~ balgelerinije,
kapılar saklayın, nallr, itenler, maydanıyır,
herdem çatırdat bir deş tolay kışlar,
Eireler, prizmalar, yeleliğinentri, keltler,
keltikler, duman acıları, kudu yasmaları,
saklayın ve sakın. Adım başı adama başı
adama başı, yüceltilen bu büyük elmalara
inancın, ve sakın vampirlerden!

* 63'üğü yitiren Yıldı
Kumral feline bakar
pa'k kumralı, yağlıms

* Uılır Garpapı
ayna piri alamp, yama içeri ben
~~ayna piri~~ aygırdi bakma aynaya
derdi ayna uileri rahat bırakıyay
1. sera seri, ayna piri içeri
aler seri,

Bulanıklık olsa gerek sevgilim / bulanıklık. Işık
korkutuyor kaçırıyor. Ne, bir vampir mi ne? Sa-
rimsaklar asın bahçelerinize, kazıklar saklayın, nal-
lar ikonlar, maydanozlar, herdem çekirdek bir taze
kolay küpler, küreler, prizmalar, yeldeğirmenleri,
kekikler, keklikler, duman acıları, kutu yosmaları.
Saklayın ve sakının. Adım başı adam başı adem
başı yüceltilen bu çürük elmalara inanın, ve saki-
nın vampirlerden!

Göğünü yitiren yıldız
Kumsal falına bakar
gök kuma mı yazılmış

Cinler çarpmıştı
ayna piri almıştı içeri beni
büyükannem söylerdi bakma aynaya
derdi ayna cinleri rahat bırakmaz
sonra seni, ayna piri içeri
alır seni!

S. Platt denemesi sonunda W. H. Auden'in şiir kullanılabılır. Ölümlerinin soğuk zamanlara rastlaması ve S. P.'nin Yeats'in eskiden oturduğu evinde canına kıyması (buz tutkusu...)

KUŞUM VE BEN

Kuşum ve ben bir aynada
uyuyoruz, kafesimiz yatağımız
yüzlerimiz eşlerine baka baka
sonsuz kar altında uyuyoruz
kuşum ve ben.

Eşim ve ben kızıl bir bağla
bağlıyız birbirimize
Çözülürse yoksulluk sevinir

Aynamızın içinde tek bu bağ...
Kızıl kısaç eşim kuşum ben...

Ormanın edepsiz kraliçesine cüceler çekiçleriyle saldırıyorlar küf kokulu patikalarda. Bataklıklarda yolunu kesiyorlar onun ve boğazını sıkıyorlar erkin zincire vurmak için geceyi beklerlerken kraliçe buz tutmuş yollara çıkarak kaçmaya çalışıyor yazık cücelerin elinden edebi varmışçasına...

Birbirlerini sürüklüyor, iteliyorlar mazgalların üzerinde sonra yavaşça kendilerini alt kentte (kentin replica'sında) buluyorlar. Bu izbe cennette birbirlerini yumrukluyorlar salyaları karışıyor, kanları... Birden kara Judas karanlık alt kentte mazgallara sıçrayarak, dansederek, hoplayarak "Must die, must die, Jesus must die" şarkısını söylüyor. Siyah derisi az ışıktaki parıldıyor labirentte koşarken zamanları zorluyor.

İklim ve polis izin verirse çingeneler çıplak gezer.

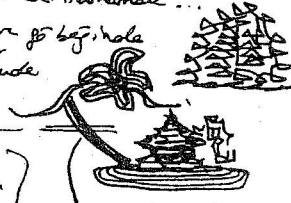
Annem bir catechist!

(özellikle dini meseleleri sual cevap usulu ile öğreten kimse.)

Böyle bir morla alçalttım sizi!

* Kafatasının çatlama seslerine kulak verilmiş
porcelen vücutlağı, tabaklar kafatasının
kutan

* Her şeyden uzak olursa bile onun çevresinde
sığıp uyanmak, ölmek, uyanmak istenmemek,
uyanınca yine insanlara kendine sona yok
birbirine düşünür kendi-başka- kendine e salkın-
mak, merkezi unutulanmak, kus bantla
arınanmak, yapıştırmamak, öfkeli, umarsızlık-
Gambere kadınlarmak, merkezi le daramamak,
değirmenideğin saçaklarıyla arınanmak...
Sonra yine, yatan, içinde ve dışı, hata
olmasa bile, yatan çevresinde
unutmak.

* Dış duvara kıranan bir atlım
boyda diyorum, hiç durmadan
topuz tura, atlayan gış gış bir atlım.

Munşiğin düşüşü.

Her şeyin ötesine berisine sığmayan atlıların havsolarının
alanıyacağı bir atlı. Bu elatık gerçeklikte kaydeden
vücudun, bu anı, depozunun tüm koordinatlarının
belirlenebilecek, yazarın sonuna, sonuna yazı-
lılık bir atlı.

* Söylenen boyadınların serisine ve cilti

Kafatasının çatlama seslerine kulak verilmiş, porselen ve her an dağılabilir kafatasının.

Merkezden uzak olunca bile onun çevresinde sı-zıp uyumak, ölmek, uyanmak istememek, uyanınca yine insanlara kendine sonsuzca birbirine dönüşen kendi-başkası-kendine saldırmak, merkezi unutamamak, başkasından arınamamak, vazgeçememek; öfke, umarsızlık... Çembere katılamamak, merkezle donanamamak, değirmi dilin sözcükleriyle sarınamamak... Sonra yine, yakın, içinde ve göbeğinde olmasa bile, yakın çevresinde unutmak.

Düz duvara tırmanan bir aklım olsaydı diyorum, hiç durmadan koşuşturan, atlayan zıp zıp bir akıl. Herşeyin ötesine berisine sıçrayan akılların havsallaların alamayacağı bir akıl. Bu eksiksiz, gediksiz kaydeden vücudun, bu anı deposunun tüm koordinatlarını belirleyebilecek, yaşarken sonsuzca, sonsuzca yazabilecek bir akıl.

Saklamanın kaydetmenin sevinci ve acısı

Bal rengi acı
dokumuzdan sızan sonsuz.

Bu parçaları ruhuna bir Japonun ruhu değmiş biri olarak size göndermekle göneniyorum. Okuyun, okuyun da anlayın "Anlamak" nasıl bir şeydir bu dokusundan bal rengi sonsuz bir acı sızdıran yerküredeki kusurlu varoluşumuzu...

Bu şen ve çılgın metincikler bende gülmek ve ağlamak arası bir duyum yaratıyor; eğlenmekten ölüyorum... Siz ise korkarak ve kaçarak (bu yargı! yalnızca benle ilgili yansıttıklarınıza bağlı değil!) daha ne kadar kıvırtacaksınız bilemem ancak aynanın böylesine kutsal sayıldığı o ırktan (Japonlar) bir ruh size

"Şiir, ölüm ve yaşam dolayısıyla,
Şimdi ve daima açıktır." E. A.

dokunur da açılırsınız umarım (hem düz anlamda hem de yan anlamda!)

Şimdi hoş ve sağ kalmanızı dilerken bu saçma sözcüklerin size tiksinti vermesinden kıvanç duyacağımı da eklerim.

Tycho Oishi Bracha ya da Ayşegül Kunt
ya da Kuzgun Acar

Kızıl yapraklar hep bir olup dönüyorlar bir yerlerde, boğazımıza birer düğüm yerleştirmek için, sonra uzaktan uzağa hep bu düğümleri bilmemiz, bildirmemiz, yaşatmamız öldürmemiz için.

Konuklarınız yani yeryüzünde
gökyüzünde verilmiş yaşam payında.

Bu bahçede ölüm! Ağaçlar dolanır boğazımıza
ve ürkünç kuşlar kuyumlarımızı çalarlar gerdanımızdan.

Diplar
Giller
Zırlar

Dairede bir merkeze uyuyor, uyuyor

Bir o yana bir bu yana büyüyor

~~Merkeze~~ Merkezi bulaşır

Yakınıyor bu sara

Merkeze keş merkeze keş

(Zıplar
Güler
Zıplar)
Dairede bir merkez uyuyordu, uyuyordu
Bir o yana bir bu yana büyüyordu
Merkez bana baksana
Yakışmıyor bu sana
Merkez kaç merkez kaç!

Etlerimiz (insanlarımız, bedenlerimiz)
damgalanır ve t llenir
ve k  larında karanfil!

If loving is wrong
I don't want to be right!
—David—

Yıllarca  l me yürüdük
Sağlam bir su üzerinde

Varlık, bir kıpırtının başlangıcıyla bitişı arasındaki an...

(değil olabilirliği kıpırtının tekrarıyla duyuruldu.)

Yargıdır bir dize!

Belki de sonsuza dek hoş görünmeye çalışanların nefreti daha derindir.

Dişlerinin arasından aşk tıslıyordu!

* Biz niye kendi gamanlarımıza yapayalnız,
niye hep başka gamanlar ve hep başka
kendimiz? Ne bu erdelersen, bir tansik
olma dileğiyle - tansikin olmasını beklemek
değil, bugün farzına töpmesini ~~teke~~ unutmak -
ben ^{ve biz} bir tansik yapmak arzusu?
İnsanların karneleri daha ne kadar
irtililecek? Bu karnelikle beşler ruhu
kurtutulları daha ne kadar maddesiz
bizleri kendilerine? Bu kurtullar içten içe daha
ne kadar uluyacaklar? Bu görünenin salınakta
daha ne kadar sallanacağız "Sya ab kınmak
istiyorum" türcesini sessiz bir gültük olarak
yineleyerek. Bu huzur işin gültükler
ne köpekler kpluunda, kim duyur?
Gültükler neden bu den sessiz? Bu balıkhaneler
bu kanalar niye varlar, gültüklerin neden
güç beden kımın niçin balık öyle
enle dururken ve tönerken öyle akılsak?

Biz niye kendi zamanlarımızı yaşayamıyoruz, niye hep başka zamanlar ve hep başka kendimiz? Ne bu ertelenen, bir tansık olma dileğiyle — tansığın olmasını beklemek değil, özün tansığa dönüşmesini ummak— ben'i ve biz'i tansık yapmak arzusu? 'Şimdi'nin karanlığı daha ne kadar üretilecek? Bu karanlıkta beslenen ruh kurtçukları daha ne kadar maledecek bizleri kendilerine? Bu kurtlar içten içe daha ne kadar uluyacaklar? Bu görünmez salıncakta daha ne kadar sallanacağız "Aya dokunmak istiyorum" tümcesini sessiz bir çığlık olarak yineleyerek. Bu huzur için çığlıklar ne köpekler toplumunda, kim duyar? Çığlıklar neden bu den sessiz? Bu balıkhaneler bu kancalar niye varlar, yüzlerimiz neden yüz bedenlerimiz niçin balık öyle asılı dururken ve dönerken ağır aksak?

* Glas - y as q anı
kırbas

Alth ! Yigüne dıptan bage kızıler vordır ve
lunır böyle donası biz de tıhaf
dışıldır ! Dışkındırler yüğlörüne
hayat kerdı pığlörüne batar yüğlöründen
fışkıran kaktırlar ! Ve yincede
dışkındırler ölüme , yüz görümyle,
ölüne ! Su mı ? Defile !
Bir kapıma bizi , yalnızca kırıke !

Glas— yaş çanı
kırbaç

Ah! Yüzüne düşkün bazı kişiler vardır ve durumun böyle olması hiç de tuhaf değildir! Düşkünlükler yüzlerine ve hayat kendi gözlerine bakar, yüzlerinden fışkıran kalemle! Ve yine de düşkünlükler ölüme, yüz görünümüyle, ölüme! Acı mı? Değil!!! Bir tapınma biçimi, yalnızca kürke!

* İhtimaller trenler, temponlar, triler ve
tim sayılar geçiyor sana sonra
gürültü bu sonuy e-lik ayınada.

* Senses
Z

Bir kobotun bir kobotu öldürdü, la,
* Ruhl! Ey, zaman nerede.
senin 'Gazafın'?

* Rust and Lust

Üzerimden trenler, kamyonlar tırlar ve tüm araçlar geçiyor sana doğru yürürken bu sonsuz evcilik oyununda.

Sonsu

z

Bir robotun bir Robota Sordukları

Ruh! Ey, Zaman nerede
senin çarşafın?

Dust and lust

Sen, hızlı kum, toz ve şehvet

Therese sessizce dağılan.

Örtünün acısı Therese!

cıva kuşu

Therese

Cüzzam, balgam ve kanla

Yakıldın mı,

Yandın mı Therese?

Yakıyormusun karmelites Therese?

Başrahibeler çarşafılar

Başrahipler domuz kanı } bizse onların uşağı!

Sözcükler sürer yüzüne

Gül cezası

Artaud. Yılgı. Vahşet tiyatrosu için jest'i, action'u öne çıkarıyor bunu da Bali tiyatrosunu izledikten sonra... (buna saf tiyatro diyor) Artaud Doğu Sanatının acımasız duyarlılığını saptamış.

"Artaud'nun tiyatrosu, şiirsel acımasız bir duyarlılığa, Brecht'in tiyatrosu akılcı duyarlılığa yaklaşıp." Z. Derlen (Gergedan, 2)

Vebalıları anlatan öyküyle başlayan o küçük kitap kimindi, neydi ve nerede?

Gergedan 2 (Nisan Sayısı)de ressam Ergin İnan'ın söyledikleri ve resimleri ne güzel!

Gergedan 2

Guiseppe Arcimboldo'nun (1530-1593) resimlerinde açığa çıkan her an açıkta olan ve görmezlikten gelinen gizi "Atların senin köpüren atların", Barthes şöyle açıklıyor: "Şöyle ilerler Arcimboldo, oyun'dan büyük retoriğe, retorik'ten büyüye, büyü'den bilgeliğe."

"Suyun canavarlaştırılması" tablosu, belleğin ve yüzün akvaryumunu, bu akvaryumun suyu ve onun içinde yaşayanlarıyla birlikte yeryüzünün yazgısı olduğunu bilene gösteriyor.

"Sen geldin" herim eli kâşemde
surdur. 5.

* Sâdece bir dileğim var, senle
eller-de elze karpılaşıp yatacağı
insan gibi' birlikte olup konuşmak.
böyle bir dergin aşkını alacak
çok aşkaleme ve alacak
bir pay mı? Sen kulan zaman-
ların aşkını ve ziddetini
istlerim; ben de kulan yapam
dık insan bir odalık ve bir, yalınca
bir aynalıktır. Ancak bu odaların
ve aynaların sevgilerini bilmek
önemli. Neşe maksat sed-
mentasyon ya da kontroldikasyon
elamı!

Pederişim de dergin de yet
bu böyle n'olabilir

"Sen geldin benim deli köşemde durdun" S. K.

Küçücük bir dileğim var: seninle evde de olsa karşılaşp yakın iki insan gibi birlikte durup konuşmak... böyle bir dileğin nesnesi olmak çok aşagılaticı ve alçaltıcı bir şeymidir? Geri kalan zamanların ağırlığı ve şiddetini üstlenir, ben tek başıma yaşarım. Her insan bir odalık ve bir, yalnızca bir aynalıktır. Ancak bu odanın ve aynanın dehlizlerini bilmek önemli. Neyse maksat sedimentasyon ya da kontr endikasyon olsun!

Retoriğim de toriğim de yok
bu böyle n'apalım.

Gittikçe soğuduğumu farkediyorum ve bu bana hiç de sevinç vermiyor. Çünkü özün soğuması çok tehlikeli, başkalarıyla ilişkiyi yalıma veriyor, unutulmuş ben başkayı yakarak yeniden doğacakmış gibi... tersine devinim devinim, Phoenix. Utanç, utanç adına kızaran.

Hiç utanmadan Japonya'dan çıkıp Amerika Türkiye Afrika

gelip yer ediniyorlar.

Pazı ve tel desteği bir tutarak

Alıp götürüyorlar elden ayaktan dirsekten,

Doğru öç için düğümlerden

düzgün ışıltılı ve katlar uğruna

Bozgunlar kıyımlar özkıyımlar içre

dinlerken yürekleri

utanıyor yine de kılıç ve krizantem.

İnsan güneşle arasına bir kitap koymalıdır. Kuzey Afrika'da dirim bu özgün yorumunda anlaşılmaktadır ki, yoksa herkes herkese koyabilir, ko, koma, ko, koma, ko, koma, vs vs vs vs vesveseli kuşlar böyle ötüyorlar! Karşıtlığın da bir ritmi var, kanıksanması gerekli, YOKSA cinayetler, cinayetler ürkünç bir kan devinimi. Öç bitimsiz; Ece bana "Tanrı yoksa herşey mübahtır" diyorsun sen demişti. Oysa ben "Tanrı varolduğu için herşey mübahtır" diyorum. Garip bir din anlayışı işte. Bu daha çok şu demek, eğer 8 ile 9 sayıları arasında gidip gelen ilahi düğümler tanrının kanıtı sayılabilirse ve 1 de birşeyse.—bu alıcı vericilik bu şebeke bu cereyan ve cerahat ürkünç ama kaçınılmaz.

Sorun: "James olmayan Bond da" demiş ya, bu vahşetin içinde bir yöntem bulmak 007 değildir. Ah benim Jipon öfkem

kat kat!

Bakmak ve görmek serbesttir'in açıklaması bana göre, kimsenin kalbini kırmadan sessizce, çalışmak, voyeurluk yapmak gerekli. Sonuçta sahicilikler anatomisini bütünüyle kavramalı.

Anıların müthiş bir dirençliliği var; kişi anmak istediğinde her şeyin içinden geçip An'ı şimdiyi aşip ancak istediği anıya dönebiliyor, çıplak ve savunusuz çocuklar gibi. Anıların her gün her an ırzına geçilebilir. Bir tür sıçrama ve hiç bir şey elde edememe.

Müzik!

Dalgalar mı, atomların dizilişlerindeki düzenin benim atomlarımın dizilişiyle çakışması mı! Hallerin eş düşmesi mi! Olanaksızlığın paylaşılması mı! Bir şey işte!

44 - Kutsal Uzaklıklar - (Yöresi) ^{Mangolyanın} ^{uzunluğundan} ^{etken} ^{etkilerinden}
Doat tam mektup yazma'yı vurmaktadır -

Yitirdik bir deniz (maniller de yiter). Sisle çevrile
her şey, sanki gerçek bir edis var gibi, yürek
için.

- İlk bahar kutsalı getiriyor bu ise özgürlük
birliği, serisi, sevgiden gılgamlar ülkesi -

R. Char
(Gecenin yücelti'si'nden)

Neyse, düşüden bir kızı (altın yerine), oğrın
öğütleri işte. Ben gılgamlıyorum, her zamanlı
gibi durup duruyorum. Naptırıp duruyorum?
Durup duruyorum - (gılgamlık gılgamlar) Aslında
bu funny funeral ~~deneyi~~ deneyi de sürece
bir şey. Kasmıyım, tiksimsi ve gılgamlı -

Ve yine de döngü denemeler döndürüyor
- gılgamlar, gılgamlıyor - Garkı-felek - Fek m.
kaderesi oluyorum? Deniz altımerim var geniş
traveller yazılar için, bazıları yağmurda yazılar
akıyor gözleminize doluyor, eğer ki de bir
dunar oluyorsanız da. Gözlerin önünde ya da
demir parametrikler, körlük yeglenir, insan
yedi'm işim yuthun alın yazımı, kör oldu
olduğum der - ~~sonu~~ Lâtin bakmak
bizim sorumluluğumuz, odur dura, bakmak
ve bakmak - -

—Kutsal Uzaklıklar— (Yazısı)

→

Manolyanın
üzüntü kokan
ülkesinden

—Saat tam 'mektup yazma'yı vurmaktadır—

Yitik bir deniz (maviler de yiter) sisle çevrili her-
şey, sanki gerçek bir etkisi var gibi, yürek için.

—İlkbahar tutsaklaştırıyor kış ise özgürleştirir-
yor seni, sevgiden zıplamalar ülkesi—

R. Char

(Gecenin Yükselişi'nden)

Neyse, tüyden bir bilezik (altın yerine), ozanın
sözcükleri işte. Ben zıplamıyorum, herzamanki gibi
durup duruyorum. N'aptırıp durursun? Durup du-
rurum. (-Gümüşlük ağzıyla-) Aslında bu funny fu-
neral sonsuza dek sürecek birşey. Kaçınılmaz, tik-
sinç ve gülünç... Ve yine de döngü dönerken
döndürüyor —ağlatıyor, güldürüyor— Çark-ı-felek.
Pek mi kaderci oluyorum? Geniş alınlarımız var
geniş tutulmuş yazılar için, bazan yağmurda yazı-
lar akıyor gözlerimize doluyor, eğer bi de bir duvar
oluştururlarsa gözlerin önünde ya da demir par-
maklıklar, körlük yeğlenir, insan yedim içtim yut-
tum alın yazımı, kör oldum oturdum der. Lâkin
bakmak bizim sorumluluğumuz, otura dura, bak-
mak... Ve bakakalmak...

26 Nisan Pazar gecesi anne-baba evindeki televizyonda gördüğüm yeşil ışınla ve babamın "bu ülkede gerçek deli bile yoktur, hepsi sahtekârdır" demesiyle başladı. 25 Nisan Cumartesi gecesiye E... derin korkusu ve suçluluğuyla bana saldırdığında aldığım derin yara, 26 Nisan Pazar günü ben tarafından düşünüldü ve herşey bir bir açıklığa kavuştu. Ben bir tehdidim onlar için çünkü bir varlığım, cinssiz bir bebek, rolünü bulamamış, iyi ezberleyememiş bir hayvan, her yöne savrulabilir, dağılabilir bir atom... Bu atomik kuvvetten korkuyorlar, enerjisinden, çekirdek enerjiden, çünkü onlar potansiyeli ekonomik...*

* Burada kesiliyor —Ed.

Hangi hazlara beşiktiler
o sunulan yüzükler
Kaç yıl çarşaflarını örttürdüler
çoluk ve çocuğa
bilmem-kaç düşük ayarla!

Rüzgâr değmesin diye kapıyla
kapı arasında Judas'ın ayağı...

29 Nisan geceyarısından
sonra karanlıkta yazıldı.
18 Nisan karanlığı anısına.

Timsah Neşesi

IRIS'IN ÖLÜMÜ

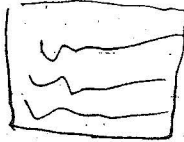
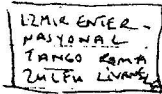
Genleştim, şimdi. O gece de genleştim yüzüne, ve çeşitli yüzlerine, ve çeşitli yüzlere. Hainlikle suçlanan hayvan, iki anaç tarafından; suçlandıkça nasıl da kutlandı, ben susarak susup, suçladıkça nasıl da coştı, kime hangi temaşayı sunacağını bilemeden kapana kısılmış bir hayvan; kafesteki Aptullah! Anımsamadığım tüm sözcükler anımsayabildiğim tek bir sözcüktü: Yara! Ortak yara, yeşil yatak ve zamandı, bitmeyen, zavallı saldırganlık. Bana saldırırken kendi yarasını okşadı, benim onda açtığım yarayı, o güzel kızılık... Sahiciliğimi sorgularken, kendi sahiciliğini, yeryüzünün sahiciliğini ağlayarak sordu: Var mı? Deli önerdi, öneriyordu, önerecek: Geçirerek yazıyorum şimdi, "gel, sıkıyorsa gidelim ve bir kumda oynayalım, netlik ben buna derim!" Söyledi ve dinlendi, bir değil üç kadın kulağı, üç kadın parmağı boyunca. Onun için o kadar emin, güvenli ve küstah, istediği üç parmak ve onun me-safesi!

Bütün bu sıcak patlamayı en soğuk duvarımla karşıladım. Zaman içinde oluşmuş olan tortu herkese sıçratılan bir tortuydu o gece, yalnızca bir kin,

nesnesiz ve kimsesiz. Bunu dilemişim, bunu bilemişim, bilmişim. En aşağılardan sürüklenmiş olanaksızlık bilgisiyle. Açıklıktan söz eden hayvan kendi tüyleriyle kaplı. Salyası konuşurken sözcüklerini örtüyor. Gözlerindeki kan, gözlerini... Ve bir gerçek intikamcı dinledi, dinledi ki, temaşa sürsün, içler acısı can çekişme ve salyangoz birleşmesi... Biri susarak okunu tanıdı, öbürü kusura okunu kırdı. Kaçınılmaz bir zavallılık ve bana açıklıktan sözedivermiş, netlik, doğruluk, yalınlıktan; içi, götü, ciğerleri, kalbi, böbrekleri titrerken... Beni hiçbir ışığın altında görmeyecek o! Bildiği hiçbir ışığın! Çünkü ışığı yok onun!

* 26. Nazımın Pazar

İsidi, M. d. v. l. i. n. d. e. İ. c. e. İ. l. e. i. n. e. k. e. n.
o. p. i. l. i. m. e. n. e. g. e. r. e. k. y. u. k. a. r. e. b. a. k. h. v. e.
c. i. l. i. n. d. e. k. i. s. a. n. v. k. e. s. i. r. u. t. l. i. y. a. g. a. l. e. l. e.
t. a. l. a. n. z. a. r. f. i. p. o. t. k. r. d. i. ; s. o. n. r. a. b. i. y.
o. t. o. b. u. n. b. i. r. e. k. e. n. o. z. a. r. f. i. o. t. o. b. u. n.
t. a. f. e. r. i. n. e. v. e. d. i. v. e. p. o. z. d. e. y. i. t. t. i.
Z. a. r. f. i. p. i. m. d. i. p. e. s. a. p. e. t. u. n. u. n. s. a. y. f. a. l. e. r. i. n. i.
a. n. d. a. , p. o. z. d. e. n. s. o. k. b. e. n. p. e. r. e. k. t. i.
m. i. g. e. r. d. e. n.

F. i. n. a. l. a. t. e. d. e. S. u. n. a. v. e. E. c. e. a. y. a. k. i. d. i.
b. i. r. g. r. u. p. d. e. b. i. r. d. a. h. a. l. k. e. n. u. p. m. a.
y. a. p. t. l. o. r. S. e. n. e. v. e. r. e. n. i. n. y. k. i. r. a. m. ı. y.
v. e. b. i. y. l. e. r. C. i. h. a. t. B. o. r. a. k' ı. d.
z. i. y. e. t. e. t. t. i. k.

B. i. r. p. o. z. u. n. b. i. r. a. y. t. k. e. s. i. t. a. y. n. a. d. a.

28 Haziran Pazar

Geçidin Merdivenlerinden Ece ile inerken o gülümseyerek yukarı baktı ve elindeki öntü arkası renkli yazılarla dolu zarfı gösterdi; sonra biz otobüse binerken o zarfı otobüsün şöförüne verdi ve gözden yitti: Zarf şimdi pasaportumun sayfalarının arasında, şöfürden çok ben gereksiniyordum.

İZMİR ENTER-
NASYONAL
TANGO ROMA
ZÜLFÜ LİVANELİ

Fenerbahçede Suna ve Ece ayaküstü bir çırpıda bir derhal konuşma yaptılar. Sonra vurucumuz kırıcımız ve bizler Cihat Borak'ı ziyaret ettik.

Bir gözü bir ağzı kesik aynada
Sürüyor kendini Ananke
hiç açmadan hamurunun gizini
ve içine dalmış bukalemunun
yolunu;
Kulaklarının tozu patlamış
aynada her zamanların Anankesi
Hugo'yu da çarpan
bir tuhaf etobur yaratıkların
zangoçluğunu fısıldıyor duyan
kulaklara,"AĞLAMAYIN!"

Gece, Bunuel'in Burjuvazinin Gizemli Çekiciliği-
ni ikinci kez izlemeye başladığımızda Fatsa Şadeni
Öğretmenlerevi Dinlenme tesisinde bir gürültüdür
başladı, azgın ve yılışık bir org sesiyle oyun hava-
ları çiftetelliler ve arabeskler... Bir nişan töreniy-
miş! Bunuel kuru gürültüye pabuç bırakır mı! İzle-
dik kuşkusuz (arada Kağan birkaç kez polise
başvurmak gafletinde bulundu!) Saat şimdi 00:05,
gürültü de bitti; uykumuz bizi bekler o kendi yo-
lunda...

MANOLYA II. ya da Çocukluk Şiirleri II

Karanlık, böcekistan dolaplarında itişen tencere-
ler ve tavalardı anne evleri
pencereler bahçelerse kuş dilinde mutlu kuş dü-
ğünleri...

12. Feri myz Harmana adası -- Uyuzcaun
ve uyuzken yine kurdutlarını kurdutulanlar.

götürür. uyandırıldığında da haber veririm.

Model Caddesi'nin sonundaki yitirile

duvarlı en yerinde bir kilise var mı?

ve ağır bir yağmur altında üç beş

tiği oğlunu öldürüyor; kişi, tohumu

yanında bir sütür ve südren üydesinde

bir su, 5 anagi, 1 can agin 17 inale

iron bottle was resintered

biç kâğıdan içeri girerken ilân kâğıda

Garden City Park Promenade Bridge

redense) ^{carakter} ^{gigitan} karakter dipari adyer

we die sich bei festfälligen $\bar{s} = 0$ strengen

inizar işleri başlatmak

bazı yerler

Kılısehan 1461 tarihinde

Yokken & Köhnebir. ^{metanin} ^{ve} ^{ruhan} ^{deği.}

bu gün zanaat Bayramı Günü

Lesion beurteilung - Berlin Se postum

elencak agni zomanda kub's jiz

12 Temmuz Marmara adası... Uyuyorum ve uyurken yine kurduklarımı kurdurulanları görüyorum uyandığımda da hatırlıyorum. Moda caddesinin sonundaki yüksek duvarlı ev yerinde bir kilise varmış ve ağır bir yağmur altında üç beş kişi ayine gidiyoruz; giriş kapısının yanında bir sütun ve sütunun üstünde bir su çanağı; çanağın içinde ikon kukla arası nesneler var; biz kapıdan içeri girerken ikon kuklalardan biri (Pamuk Prensese benziyor nedense) canlanarak ayağını çanaktan dışarı atıyor ve tüy gibi bir hafiflikle önümüze iniyor içeri doğru yürümeye başlıyor.

Kiliseden içeri girildiğinde gördüğüm korkunç köhne bir mekân ve hiç ruhani değil. Bu aynı zaman Boğaziçi Üniversitesini hatırlatıyor. Benim bir gösterim olacak aynı zamanda kulis gibi

bir yer husus Orkade bir lavabo
duruyor. (Sarı, Terra Rosadakililer)
Bu lavabonun ^{altına} her türlü bir delik
var bu delikler içeri pisirgin
ve kafası lavabonun ~~in~~
sokacağına (apağından) bir kağıt
iğnenin ucunda pösteri basıyor
ve torkunç bir karabasan duymaya
kendini işi su dolu lavabonun
ağızından içeri diğerine ve
işte kolları lavabo eynesinin içinde
ayrım su dolu ve fütüngerum.

14 Temmuz Pazartesi Sabah
şekerlemesi kasından bir delik
denizim üzeri yapı ve içi
kuşlar la (benim fidesi verdiğim
Zebra finch türü) kaplı ve bir
likte yığıyor, onları yakala-
maya çalışıyor ve yakalayamı-
rum - inanın bedeni.

bir yer burası. Ortada bir lavabo duruyor (Sarı. Terra Rosendakinden) Bu lavabonun ayağında çok küçük bir delik var bu delikten içeri gireceğim ve kafamı lavabonun içine sokacağım (aşağıdan) birkaç izleyenin eşliğinde gösteri başlıyor ve korkunç bir karabasan duygusuyla kendimi içi su dolu lavabonun ayağından içeri tikiyorum ve işte kelimem lavabo evyesinin içinde ağızım su dolu ve gülümsüyorum.

14 Temmuz Çarşamba... Sabah şekerlemesi sırasında bir düş; denizin üzeri yaşlı ve iri kuşlarla (benim geri verdiğim Zebrafinch türü) kaplı ve birlikte yüzüyoruz, onları yakalamaya çalışıyorum ve yakalayamıyorum. Üzüntü bedeni...

Ada da spleen

Spleen of the island — İki büyüemeyen herifle
işim ne burada, tavla oynar gibi satranç oynayıp
Tommiks, Teksas okuyorlar ve kaba şakalar
yapıyorlar. Örmek istediklerinin ne olduğunu bili-
yorum. Benim bildiğimi bilmiyorlar, kendileri ise
hiç ayırdında değiller.

Dönmek —İstanbul'a— istiyorum. Ama sonrası
da beni çok ürkütüyor; binlerce binlerce düşün,
dileğim, gerçekleştirmek istediğim şey var... Arzu
yeterince varsa dönüştürme kolaylaşır.

Megda Szabó Yavru Ceylan'ı nasıl öldürüyor,
onu özgürleştirmekle öldürmek arasında hiçbir
fark yoktur belki de.

15 Temmuz Cuma, Marmara Adası

Yattığım odanın tavan kirişlerinden birinin yan yüzeyinde çılgınlar gibi koşuşturan karıncalar var. Kirişin bir ucundan aniden hızla bir dörtlü öbür ucuna yola çıkarken diğer uçtan da bir altılı yola çıkmış bulunuyor ve yüzeyin ortasında karşılaştıklarında büyük bir çarpışma; hepsi birbirlerine şiddetli bir biçimde dokunuyorlar ve hiçbir şey olmamış gibi yollarına (ters doğrultuda) devam ediyorlar. Nereden gelip nereye gittikleri belli değil, kaza eseri aşklar, bu çarpışmalar bazen bir bir bazen iki iki bazen daha çok sayıda büyük bir telaşla koşuşturuyorlar... Yeryüzündeki aşk olasılığı ve süreci de karıncaların karşılaşmaları ve yaklaşık 10 saniye birbirlerine dokunmaları oranında. Ne zavallılık!

9. Ağustos, 87

Karanlık sularda yüzme karabasanı: Su altında (ağır yeşil kalın kahverengi sular) ellerimi hiç hareket ettirmeden ve hiç bir aygıt kullanmadan uzun uzun yüzüyorum. Oldukça girift bir bölgeye geliyorum, tropikal ormanlar, jungle'ları anımsatan bir yere ve bu ürkünç bitkilerden aşırı derecede korkup kaçmak istiyorum. Oysa her yanım onlarla sarılmış gibi... Ama birden onlara baka baka yalnızca ayaklarımı oynatarak aramızdaki mesafeyi açıyorum ve düşte de yüzüstü nasıl geri geri yüzebildiğime şaşıyorum.

O Yahudi çocuk alacakaranlıkta beni kaçırmak istiyor. Bu kıpkızıl bir düş, kırmızı bir karabasan. Renkler çoğunlukla kırmızının tonları ve kan vahşeti ve dehşeti duyumsanıyor. Onun elinden kurtulup kaçmaya başladığımda kırmızı ayakkabım bir mazgala takılıyor ve kapaklanıyorum. Cebimden kırmızı bir para çantası-cüzdan çıkarıp açıyorum yerde yatarken, içinde gümüş iki toplu iğne var. Tepelerinde pembemsi tonda mercanlar...

Hayvanat bahçesi gibi bir bahçesi olan eski bir evdeyim. Bir tadilat inşaatı sürüyor gibi. Yanımda tanımadığım biriyle dolaşıyorum ve ondan hoşlanıyorum. Bana bir sepetin içinde bir şeyler ikram ediyor, ne olduklarını söylüyor. Benim aldığım Linguistic soğanı (ufak, arpacık soğanı gibi,) ve onu yiyorum. Sonra evin karanlık bölümlerinde tek başıma dolaşıyorum kapısı açık yarı tamamlanmış bir banyo içinde (alaturka) iki ceylan kafası görüyorum, yanlarında da postları duruyor.

Dilsizliğimi, uzam ve insanın eksikliğinin genli-
ğinde öğrendim.

Çölgörmüş bir hali var!

* Ölerken kaktahanı ona bırakacağım.

* Her uykuşundaki maled